

nødne Sagkundskab til at kunne bedømme Nyttens og Rigtigheden af de videnskabelige Undersøgelser, som Læge Hindhede foretager. Diskussionen bliver, synes jeg, særlig aparte, naar Tilhængere af Læge Hindhede optræder, som om de alene sidder inde med den eneste Sandhed, og frakender alle os andre enhver Berettigelse til overhovedet at tale med om Spørgsmaalet. Af den Grund vil jeg tilraade, at vi faar Bevillingen henvist til et andet Forum, og jeg haaber, den højtærede Justitsminister vil være medvirkende hertil.

Læge Hindhede er jo en omstridt Mand, mindre maaske paa Grund af hans paastaaede videnskabelige Resultater end for hans ofte meget kraftige Følgeslutninger. Jeg underkender paa ingen Maade Betydningen af hans videnskabelige Undersøgelser, men jeg har ofte haft den Opfattelse, at han i sin Deltagelse i Diskussionen om hans egne Resultater er gaaet alt for vidt, at han mange Gange er optraadt mere som Agitator end som Videnskabsmand, og det er utvivlsomt, at der ogsaa er draget Følgeslutninger af hans paastaaede Resultater, der for en Del af Befolkningen har været generende. Det er utvivlsomt, at Arbejderklassen ofte har følt sig brøstholden over, at Folk, der stod over for Arbejdernes Krav om at faa bedre Løn, har kunnet henvise til, at Arbejderne kunde spare paa deres Ernæringsmidler, at der var videnskabelig Begrundelse for, at de ikke behøvede at anvende nær saa meget, som de nu anvendte, til Køb af Kød og andre mere kostbare Næringsmidler. Hvad der utvivlsomt er rigtigt, er dette, at den jævne Levemaade for Mennesker er langt at foretrække for Fraadseri, og jeg tror ikke, der er nogen Overdrivelse i Paastanden om, at mange Mennesker spiser for meget og forkorter deres Dage netop ved at leve over Evne. Men paa den anden Side tror jeg heller ikke, man skal tage det alt for alvorligt, naar man henvises til kun at leve af Kartofler og Vandgrød og egentlig helst bør indstille sig paa at kunne leve af disse Næringsmidler alene. Man maa jo erindre, for det første hvilket Klima vi lever under, og for det andet, at det dog ogsaa spiller en Rolle for Mennesket, hvad det er, der bliver sat paa Bordet, naar man skal spise.

Hvad jeg synes, man har fremhævet her ganske med Urette til Fordel for Hr. Hindhede, er dette, at vor Ernæring under Krigstidens vanskeligste Periode var indstillet udelukkende efter Dr. Hindhedes Recept, og at det var ham, der gav det danske Folk Anvisning paa, hvorledes man

kunde komme over den Situation, der var skabt ved den hensynsløse Blokade. Paastanden herom er jo ganske urigtig. Den overmaade store Nedslagning, der fandt Sted af Svin i 1917, efter at den hensynsløse Undervandskrig var erklæret, var noget, man underkastede sig, fordi man rent statistisk var naaet til Erkendelse af, at det var umuligt at ernære Svinene, at man overhovedet ikke var i Stand til at skaffe Foderstoffer til Svinene, og at man simpelt hen maatte indrette sig paa at klare sig med de Næringsmidler, der var her i Landet. At man ved Siden deraf havde en Støtte og en Vejledning i de ernæringsfysiologiske Undersøgelser, som Dr. Hindhede havde foretaget — og som han for øvrigt ikke var den eneste her i Landet, der havde foretaget —, er en Sag for sig. Men det er en Overdrivelse at sige, at det skyldtes Hr. Hindhedes Undersøgelser, at vi klarede os over Vanskelighederne, efter at den hensynsløse Undervandskrig var proklameret. Dette er urigtigt, der var andre medvirkende Aarsager, der kom i Betragtning. Men jeg vil, som sagt, paa ingen Maade underkende Nyttens af Dr. Hindhedes videnskabelige Arbejde, og jeg vil heller ikke være med til at støtte Forslaget om, at vi nu gaar til en saadan Nedskæring af Bevillingen til ham som den, der er foreslaaet af det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard.

Jeg kan dog heller ikke tilraade at følge det Forslag, som gaar ud paa at forhøje den Bevilling, der er opført paa Finansloven, med 1 000 Kr. Jeg vil anbefale det høje Tings Medlemmer at støtte Forslaget, som det foreligger fra Regeringen, altsaa saaledes, at vi bevilger det, som er foreslaaet paa Finansloven, og saa vil jeg henstille til den højtærede Justitsminister at tage under Overvejelse — jeg tror dog ikke, at Overvejelsen kan blive færdig inden Finanslovens tredie Behandling —, om ikke der er Mulighed for at træffe en bedre Ordning med Hensyn til de Næringsmiddelundersøgelser, der finder Sted her i Landet, ogsaa med Henblik paa de Undersøgelser, som finder Sted i Steins Laboratorium, og som Staten jo yder Tilskud til. Der er forleden skrevet en Artikel — jeg tror i „Berlingske Tidende“ — af Dr. Erik Faber, der tager velvilligt til Orde for vedblivende at støtte Dr. Hindhede, men han gør den Bemærkning, som jeg synes er rigtig, at man vistnok oprindeligt har begaaet den Fejl at oprette et Hindhede-Institut og ikke lade ham udføre sit Arbejde paa Universitetet, altsaa knyttet Hind-